

uobis inducat presbyteros ecclesie, & orent sup ipsos, ungentes eum oleo sancto in noie domini. & si in peccatis sit, dimittentur ei. Vnde patet ab ipsis apostolis hunc sancte ecclesie morem esse traditum, ut pontificali benedictione consecrato oleo, perungatur aegrotus. Prædicabant autem ut penitentiam ageret, &c. **Misit illos** (inquit) euangelizare regnum dei, quia uidelicet utrunque iuxta Iohannis Baptistæ, uel ipsius saluatoris exemplum prædicabant: Penitentiam agere, appropinquabit enim regnum cælorum. Regnum enim cælorum ianuis propinquare, est de his quæ quibus ab eo discesserat, penitere.

Matth. 3

FERIA SEXTA

Pentecostes. Matthæi XII.

In illo tempore dixit Iesus turbis: Si ego in spiritu dei eiicio demones, filij uestri in quo eiiciunt? Et reliqua.



Ecce hic trinitas uideat Trinitas appellata, quod fiat totum unum, Nam dum tria sunt, unum sunt, quia & singula in se manent, & oia in omnibus. Pater igitur & filius & spiritus sanctus, trinitas & unitas. idem enim unum, idem & tria: in natura unum, in personis tria. Vnum, propter maiestatis communio

ne: tria, ppter psonarum proprietatē. Qd' autē dicit,
In spū dei eijcio dæmones, ondit qd spūs sancti
 cooperatiōe p̄r & filius opari credant, Psal. m̄tra atre
 s̄tate, q ait: Verbo domini caeli firmati sunt, & spiritu
 oris eius omnis uirtus eorum. Quia ex patre & filio **Psalm. 32.**
 procedit, ideo spūs sanct⁹ p̄r dicitur deus, & substāti-
 am eius habet. Neq; em̄ aliud de patre procedere po-
 tuit, quā quod ipse est pater. Spiritus autem dictus
 secundum id quod ad aliquid refertur, spirans & in-
 spirans, utiq; & ex eo appellatus spiritus est. Proprie
 autem quodammodo dicitur spiritus sanctus, secun-
 dum quod refertur ad patrem & filium, quod eorum
 spiritus sit. Nam & hoc nomen quod spiritus dicitur,
 non secundum id quod refertur ad aliquid, sed se-
 cundum id quod aliquam naturam significat. Om̄s
 enim incorporea natura, spiritus in scripturis sanctis
 appellatur. Spiritus autem principalis tamen in Psal-
 mo quinquagesimo legitur, ubi quia tertio spiritus
 repetitur, nonnulli ergo intelligunt ibi trinitatem si-
 gnificari: in principali spiritu, patrem: in spū recto, fi-
 lium: in spiritu sancto, spiritum sanctum. [Eijcio dæ-
 mones] Dæmones à Græcis dictos aiunt q̄si *δαίμονες*
 id est, peritos ac rerum scios. Præsciunt enim futura
 multa, unde & solent responsa aliqua dare. Hi ante
 transgressionem quidem cælestia corpora gerebant,
 lapsi uero, in aeriam qualitātē conuersi sunt. Nec ae-
 ris illius priora spatia, sed ista caliginosa tenere per-
 missi sunt, qui eis quasi carcer est, usq; ad tēpus iudi-
 cij: postea uero igne inextinguibili sine fine cruciandi
 sunt. Hi sunt p̄ uaricatores angeli, q̄r princeps est dia-
 bolus. Ista ex parte subauditur discretio spiritūū ma-
 nifesta comprobatur, ad consolationem credētium.

redeundum est. Igitur peruenit in vos regnū dei. Hoc ē, si credatis me in spiritu dei eijcere daemones, id est, æqualem me patri in diuinitate credideritis, regnum dei uobis patet. Regnū dei, scilicet illud sublime solium, de quo in scriptura sacra canitur: Penitentiam agite, appropinquabit enim regnum celorum. Et item contra reprobos: Auferetur à uobis regnum dei, & dabitur illud genti facienti fructum eius. Et alibi ad discipulos, Regnum dei intra uos est, id est, Christus, qui est perfecta pars regni iustorum: Aut quomodo potest quisquā intrare in domum fortis, & uasa eius diripere, nisi prius alligauerit fortem: Et tunc domum illius diripiet. Aliam similitudinem uiri fortis inducit, sicut de regno & ciuitate praxiderat. Id est, quomodo daemones eijcere potuissem, si principem eorum consentientem, non uinctum haberē: Siue simpliciter accipitur, quod fortis diabolus qui à Christo in cruce alligatus est, cuius domus mundus in maligno positus. Vasa uero homines sunt infideles, quos dominus ei subtraxit. Qui non est mecum, contra me est: & qui non congregat mecum, spargit. Acti diceret: Nō possunt opera saluatoris Beelzebub operibus comparari. Ille cupit animas tenere captiuas, hic liberat: ille prædicat idola, hic unius dei notitiā: ille trahit ad uitia, hic ad uirtutes: ille congregat ad unius dei notitiā, hic spargit suadendo multa inutilia. Sine, [qui nō est mecum,] hæreticus infidelis semper resistens fidei meæ. [Qui non cōgregat mecum, spargit,] Vniuersam destrues, in multas diuidit hæreses. Moraliter: [Qui nō est mecum,] id est, qui non est in mandatis meis, & uoluntati meæ resistit. [Qui non congregat mecum,] qui

Matth. 3

Matth. 21

Lucę. 17

suos affectus in amorē dei non colligit, in varia mundi desideria spargit. **Idco dico vobis Omne peccatū ⁊ blasphemia remittetur hominibus. Vt** est illud, Hic non eijcit dæmones nisi in principe dæmoniorū. [Omne peccatū] quicquid in filium hominis dictum fuerit, per penitentiā remittetur. **Spūs autem blasphemie**, quo blasphematur illud, per qd salus fit, [non remittetur.] Quicunq; dixerit peccatum supradictum contra filium hoīs, hoc est, qui uilitate carnis meæ scandalizatur, dicēs quod filius sim fabri & Mariæ &c. quamuis culpa nō careat erroris, tamen habet ueniam propter carnis scilicet uilitatem. [Qui dixerit cōtra spiritum,] qui manifeste intelligens opera dei, cum de eis negare non possit, pro inuidia spiritus sancti dicit facta esse in Beelzebub, [neq; in hoc seculo, neq; in futuro remittet ei.] Ostēdit aliq; esse peccata, quæ in iudicio per ignem purgatorii remittūtur, **Aut facite O borē bonā. ⁊ fructum eius bonū.** Concludit eos syllogismo: Si (inquit) diabolus bona opera facere nō potest, si autem bona sunt quæ cernitis, subaudit scire debetis, ut non sit diabolus qui ea facit. Neq; enim fieri potest ut ex malo bonū, aut ex bono oriatur malū. Arbor em̄ bona, Christus ē: arbor uero mala, diabolus est. Acsi dicat: O pharisæi, ex me fructus bonus oriatur, cū sanauero mundum. Ex uobis autem malus, cū me crucifigetis. **Progenies viperay. quomodo potestis loqui bona. cum sitis mali? Er abundantia em̄ cordis os loquitur.** Quasi dixisset, nō fructus bonæ arboris ex uobis prodeūt, sed folia, hoc est, uerba solum, & nō opera. **Bonus homo de bono thesauro profert bona, et malus homo de malo**

thesauro profert mala. Hoc superiori iungendum est. Quomodo bonus homo non profert mala, nec malus bona: sic non potest Christus mala, nec diabolus facere bona. Et hoc in Christum & Iudeos subauditur. Dico autem vobis. Ac si diceret, uerbum quod non edificat audientes, non erit absque periculo loquentis: quanto magis uos qui opera spiritus sancti calumniimini, dicentes opera Beelzebub? Uerbum ociosum. Ociosum uerbum est, quod sine utilitate loquentis & audientis dicitur: siue quod ratione & pietate caret, siue quod nec boni nec mali aliquid agit: reddet rationem, id est, animam suam. Et uerbis enim tuis iustificaberis, aut ex uerbis tuis condemnaberis. Id est, uel hic, uel in futuro. Per oris ergo locutionem dominus uniuersa, quae uel actu uel facto uel cogitatu de corde profertur, insinuat, quae magis quam hominibus dicta, nuda & aperta sunt oculis eius. Nam & n. oris est scripturarum, uerba pro rebus ponere. Vnde Psalmista: Dic, inquit, anima mea, salus tua ego sum. Et Ieremias: Non fuit uerbum, quod non ostenderem eis, quod utique rerum, & non uerborum. Chaldaei reuelauit arcana. Item Apostolus: Et nemo dicit dominum Iesum, nisi in spiritu sancto, pro eo ut diceret: Nemo dominum Iesum intellectu cernit, nemo uoluntate amplectitur, nisi per gratiam spiritus sancti.

Psalm. 34.
Sae. 93.

SABBATO POST
Pentecosten. Lucae III.

In illo tempore Surgens Iesus de synagoga, introiuit in domum Simonis, Socri